

[Boligministeren.]

ønsket, planmæssig, også ud fra økonomiske hensyn forsvarlig udbygning af bysamfundene ganske illusorisk.

Det, jeg her har sagt, udelukker ikke, at der ikke er knaphed på inderzonegrunde til salg, men jeg vil mene, at det hænger sammen med, at efterspørgere af grunde udgør en langt større kreds end dem, der i virkeligheden ønsker at bygge, dem, der har aktuelle byggeønsker. Disse efterspørgere strækker sig lige fra industrien, som betragter det som en pengeinvestering, uden at man egentlig har brug for arealerne, til parcelhusbyggere, håndværkere og konsortier, som måske ikke har noget øjeblikkeligt ønske om at bygge, men derimod om at erhverve jordarealer dels af hensyn til forventede projekter år frem i tiden, dels måske for senere at sælge dem med stor fortjeneste. Derfor rejser der sig de mange problemer, som regeringen nu har ønsket at få belyst med henblik på, hvad der bør ske på dette område.

Jeg har naturligvis mærket mig, hvad der er blevet sagt om regeringens formodede anslag mod ejendomsretten, når det drejer sig om grundpriserne og de midler, der kan tænkes bragt i anvendelse heroverfor. Nu vil jeg foreløbig forholde mig afventende, indtil vi får kendskab til, hvad sagkundskaben har at sige om dette problem. Jeg har set, at man i en kronik for nogle dage siden har hævdet, at problemet vedrørende grundpriserne helt overvurderes. Jeg har også med interesse læst den leder i Berlingske Tidende for den 23. januar, hvori det bl. a. siges, at man fra socialdemokratisk side ikke har tilsløret tanken om en større offentlig indsats i omsætning af jord og grunde eventuelt praktiseret gennem en kommunal forkøbsret. Jeg vil dog tro, at Berlingske Tidende uden at anstrenge sig ret langt ind i de kredse, der må antages at være netop Berlingske Tidende meget nærstående, kan finde synspunkter i dette spørgsmål, som er langt videregående end det, man antyder i den

ledende artikel om forkøbsret, synspunkter, der er fremsat af endog meget fremtrædende kommunalpolitikere, som ganske vist taler ud fra erfaringer på dette område — bitre erfaringer. Jeg kan nævne formanden for Foreningen „Bymæssige Kommuner“, hvis synspunkter jo burde være Berlingske Tidende bekendt, men er det ikke tilfældet, ja, så anbefaler jeg, at man taler med denne formand, og mens man så er på den egn, hvor han bor — det drejer sig om Århus-egnen — kunne man opsøge andre fremtrædende konservative personligheder, f. eks. på det stedlige universitet.

Det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Finn Poulsen, ja, jeg tror også det ærede medlem fru Grethe Philip, var inde på spørgsmålet om lejeres adgang til at overtage eller købe lejligheder i etagebyggeri, altså den byggeform, der normalt omfatter udlejningslejligheder under en eller anden form. Det var navnlig det ærede medlem fru Grethe Philip, der henviste til, at vi tidligere havde haft dette spørgsmål til behandling her i tinget. Loven af 27. december 1958 indførte som bekendt en adkomst til at yde lån til lejere, der havde mulighed for at overtage udlejningsejendomme på andelsbasis, når sådanne ejendomme blev udbudt til salg. Jeg må erkende, at denne adkomst kun er udnyttet i ganske få tilfælde, men jeg er bekendt med, at der siden lovens vedtagelse, vel nok fordi denne lov i sig selv har henvendt opmærksomheden på disse muligheder, er foregået et efter forholdene meget livligt køb af sådanne ejendomme, uden at det er sket over boligministeriet, og det skal formentlig ses i lyset af, at der jo meget ofte skal handles ganske omgående, vel navnlig fordi de lejere, der overtager disse ejendomme, når de klarer problemet selv, er friere stillet, d. v. s. får mulighed for fortjeneste ved salg i højere grad, end tilfældet ville være, hvis der var tale om statsstøtte, for så ville spekulationsmomentet være udelukket. Jeg kan oplyse, at der, så vidt jeg er orienteret, alene i hovedstads-